

TELEVISIO

Segona cadena! I tant!

Allotjat a casa d'un amic pagès. Quina no fou la meva sorpresa, el diumenge, en intentar veure, de casa seva estant, el programa en català que emet la segona cadena i trobar-me amb una mena de borbolls grisencs i uns sons inintel·ligibles? Tanmateix el poble del meu amic no dista ni setanta quilòmetres de Barcelona. Com era possible? Ben cert que en endavant potser caldria afegir a l'habitual «només Principat i Illes», amb què acompanyem els programes catalans. «si els repetidors de TVE no permeten a la localitat on us trobeu». El fet em refrescà la nota llegida a «Le Monde» i transcrita a les pàgines d'aquest diari, segons la qual els ajuntaments d'una certa vall dels Alps francesos es negaven a pagar la meitat de l'impost per ús de la televisió, puix que, ells, només els arribava la primera cadena. En aquella ocasió ens dolíem que ací la manca d'un impost televisiu com a França, no ens permetés d'exercir un «tancament de caixes» semblant, atesa la malignitat dels programes però sobretot l'escassetat de programes nostrats. No cal dir com, a partir de l'experiència de diumenge, el sistema de manteniment de la televisió francesa és doblement envejable per a nosaltres.

- 14.35 «Aquí, ahora» (Color.)
15.00 Telediari: la edició (color.)
15.30 «Las aventuras del capitán Nemo»: «El barco pirata».
16.30 Concert de sobretaula.
19.00 Bàsquet: Campionat d'Europa, júnior. Des de Santiago de Compostel·la.
20.30 «Papá Goriot». Cap. VIII.
21.00 «Cuarto y mitad» (color.)
21.30 Telediari: 2ª edició (color.)
21.55 «30 años de historia».
22.25 «24 horas al día» (color.)
23.20 «Taices» (color.)
23.45 Telediari: 3ª edició (color.)

PROGRAMA SEGONA CADENA

- 20.30 Revista de cinema.
22.00 Notícies al segon programa (color.)
22.30 Cinema-club: Cicle Lon Chaney. «Mister Wu» (1927).

RECALLS

Lentitud en l'aplicació de l'amnistia

El govern sembla voler negociar la llei i el referèndum amb l'oposició abans de proposar-les a l'aprovació de les Corts. El president Suárez ha pres contacte personalment amb la major part dels dirigents de l'oposició de dreta, de centre i d'esquerra, fins al punt d'haver mantingut una conversa de quaranta minuts amb el senyor Raul Morodo, secretari general del Partit Socialista Popular.

En quant a l'oposició, el seu principal problema és el de la unitat. Certs partits, com l'esquerra democrata-cristiana, que va augmentant la seva força, no són membres de Coordinació Democràtica (fins ara l'organisme unitari més important de l'oposició). Per altra banda, en el si d'aquesta mateixa Coordinació Democràtica, es manifesten tensions entre els grans partits polítics d'esquerra, que tenen una visió pragmàtica de la realitat, i els petits partits d'extrema esquerra i el grup de dreta dels democrates independents que dirigeix l'advocat Antonio Garcia Trevijano, que tenen unes posicions molt més radicals.

El govern negocia igualment per la seva dreta. El president Suárez s'ha entrevistat, entre altres, amb el senyor Gonzalo Fernández de la Mora, director de l'Escola diplomàtica i president de la Unió Nacional Espanyola, partit que es proclama continuista del franquisme. El govern espera així poder comptar amb els dos-cents vuitanta vots que li són necessaris a les Corts, a fi de poder sotmetre les noves lleis democràtiques a referèndum.

(José Antonio Novais, «Le Monde/10-8-76»)

A LA VORA DE...

Un plaer que no comparteixo

Sempre he cregut —oposant-me a una idea molt difosa— que a la gent d'aquest país no li agrada el vi. Si de debò li agradés, no faria, entre d'altres, aquestes dues coses: acceptar sense protesta la mixtificació dels vins corrents —els qui tenen diners es poden pagar ampolles de més garantia— i beure aquest producte bàrbar anomenat «sangria».

Centrem-nos ara en aquest segon tema. Es freqüent sentir que en una taula de restaurant algú proposa «sangria per a tots!» amb una alegria digna de millor causa. (Suposo que en català caldrà dir-ne «sagnia», posat que el verb no és «sagnar», sinó «sagnar».) A base de vi dolent, unes copes d'alcohol, aigua i pells de taronja, o d'alguna altra barreja discrecional, s'aconsegueix una satisfacció que per a la qual, evidentment, jo no estic preparat. A ningú se li acudirà posar un vi de qualitat a la sagnia, com a ningú se li perdonaria que posés xampany francès en una de les habituals i infectes tisanes. La pretensió és que a base de sumar medio-

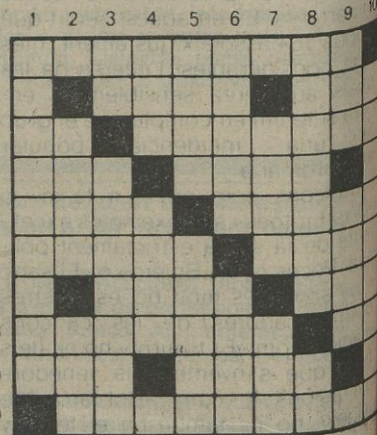
critats es pot obtenir un resultat òptim. Es una teoria davant la qual presento els meus respectes més escèptics.

Que els alemanys o els suecs del turisme vulgar siguin fanàtics de la «sagnia» ho puc entendre, perquè és un sistema bastant ràpid i econòmic d'agafar una torrada (també n'hi ha, però, de partidaris d'alegrar el paladar i no atemptar contra l'estómac gràcies a la tria d'un vi autèntic). Però que molts catalans, crescuts en l'àmbit de la cultura del vi, i que per tant haurien d'haver estat educats en aquest camp, beguin sagnia amb un evident plaer vol dir, al meu entendre, que no tenen el costum de beure vi decent.

L'èxit de la sagnia és l'èxit de la confusió, cada vegada més generalitzada. Es el contrari d'allò de «al pa, i al vi, vi», «les coses clares, i la xocolata espessa», etc. No és que jo sigui enemic de les barreges, el que passa és que és molt més difícil que no s'acostuma a creure, i sovint molt més fàcil que no pas jugar net.

JOSEP M. ESPINAS

ENCREUATS

HORIZONTALS

- 1. Report breu de notícies urgents per l'autoritat superior.
2. Cadascun de les barres de ferro amb què es formen les vies d'un ferrocarril. Al revés, menys de pagar.
3. Consonants. Associat amb el garbí.
4. Mol·lusc cefalòpode. Rosat.
5. Fluid blanc o groguenc que serveix per al nodriment dels nadons. S'obté col·lectivament.
6. Al revés, partit del príncep Carles de Borbó o dels seus successors. Al revés, que no va a la premsa.
7. Al revés, nom comú a tots els mamífers quadrúmans. Planta horitzontal.
8. Estatueta d'home emprada com a columnes per a sostenir un taulament. Afirmació.
9. Teixit de seda de malla reixada. Blancs.
10. Feien obertures que travessen un cos.

VERTICALS

- 1. Que consta de parts combinades trincadament.
2. Bassiot. Olor desagradable.
3. Consonants. Estic en perill.
4. Al revés, perd l'equilibri. Al revés, estimat.
5. Fer el seu niu. No de dona.
6. Illa molt petita. Al revés, allò que aporta al convent una noia que es fa monja (plu.).
7. Planeta. Excitació suor.
8. Acosta la cara d'un infant a la ticle contracte.
9. Riu de Girona.
10. Perdien el ratge.

SOLUCIONS

- 1. Complicat.
2. Toll.
3. Mr. Perilló.
4. Vac. tampa.
5. Llet Tropa.
6. Il·lot.
7. Mart.
8. Acorona.
9. Ter. País.
10. Foradaven.

REPORTEROS

«Reporteros», un dels programes més interessants i vius de la tornada TVE, dedicà la primera part de l'espai de dilluns a mostrar-nos Andorra amb una objectivitat i detall mereixedors d'encomi. Ja era hora tanmateix que deixessin d'explicar-nos, el encara que només fos per un mig espai, el que passa a milers i milers de quilòmetres de nosaltres per a cridar l'atenció dels televidents espanyols sobre territoris més propers i més relacionats, doncs, amb els seus interessos polític-socials. Pensem que un reportatge semblant sobre Galícia, posem per cas, fet amb la mateixa objectivitat, seria tan oportú com esbandidor de tòpics.

A TRET

La bonica locutora que clou la primera cadena a la nit, acompanya els mots amb uns rítmics copets de cap deliciosos. Els recomanen. Tanmateix, pensem que, als seleccionadors de locutors i locutores, no els costaria gens ni mica de corregir, abans de llançar-los en antena, els tics de llançament que cometem. Sobretot, tenint en compte que el tràfec de cares noves és constant a TVE.

JOSEP DESUMBILA

PROGRAMA PRIMERA CADENA

- 14.00 Miramar: Informatiu regional (només Principat i Illes).
14.00 Aitana: Informatiu regional (País Valencià i Pitiüses).

MOT A LA FI TABAC

El monopoli estatal del tabac sempre m'ha semblat reprovable. La immensa majoria dels higienistes i dels terapeutes estan d'acord: el tabac és un agent del càncer. En aquest cas no trobeu pel cap baix escandalós que l'Estat negociï públicament amb una herba tan noïble i, encara més, que l'expengui emparada pel pavelló nacional? Què diríem d'un Estat que estengués una xarxa de botiguetes arreu del país, on fossin ofertes al públic, en exclusiva, les drogues el tràfic de les quals tan aferrissadament persegueix la policia?

JOAN OLIVER

QUI VA POSAR LES BOMBES?

I parlant de terrorisme i de violència hem de demanar per tercera setmana consecutiva qui sembla bombes pel país cada vegada que el govern parla d'amnistia. La trentena de bombes de la matinal del 18 de juliol esclataren amb prou feines unes hores després que el govern Suárez comunicés la seva intenció de demanar al rei la concessió d'una àmplia amnistia. I només unes hores després que aquesta amnistia fos concedida la setmana passada, una segona onada de bombes tractava d'aterrir el país. El caràcter de provocació d'aquests atemptats és tan indubtable que l'opinió pública exigeix una investigació a fons per tal de saber qui és aquest exercit de les ombres capaç de bombardejar el país quan li dona la gana. No ens hem de fer il·lusions, sino es desmantella aviat aquest exercit del terror, si no s'impedeix que faci el salt següent i deixi de volar monuments per fer volar persones, el futur que ens espera és escruixidor.

El suposat autor dels atemptats de la matinal del 18 de juliol, el grup autodenominat Partit Comunista d'Espanya (reconstituït), sembla que no hi té gaire cosa a veure, amb aquestes operacions terroristes. Malgrat haver estat desmantellat per la Direcció General de Seguretat, les bombes tornaren a petar la setmana passada en algunes ciutats espanyoles. Quiva posar les bombes?

(«Cambio 16»/9-8-76)

PACTE POLITIC

Formar grans partits ha de constituir, indubtablement, la meta més directa i immediata de l'oposició. Solament amb grans xifres es poden presentar candidatures, quan es diu que presentar un candidat a diputat costaria aquí a Espanya una quantitat de l'ordre dels 10.000.000 de pessetes i que mantenir cinquanta cercles polítics aquí a Espanya —un per província— representaria, només de lloguer de locals, una cosa així com dos o tres milions de pessetes al mes. Això sense comptar amb el fet que un partit necessita propaganda, funcionaris, desplaçaments i estudis costosíssims.

D'aquí ve que s'hagi d'assenyalar la tremenda responsabilitat que la Declaració del Govern —conscient o no— fa recaure sobre l'oposició: la responsabilitat d'unificar els partits. Convertir els «caps de ratolí» en «cues de lleó».

Juan A. de Zulueta, «El País»/5-8-76

NECESSITAT DE LA UMD

«Seria absurd que jo digués ara que no m'identifico amb la UMD. Es clar que ho faig, i considero a més que la UMD va representar quelcom de molt positiu en el nostre exercit. Va servir perquè es plantejés la necessitat de donar a les forces armades el veritable sentit que haurien de tenir, de sostenidor de la voluntat popular lliurement expressada.»

(Comandante Otero a «El País»/8-8-76)

EL TEMPS

Ennuvolament variable

El temps als Països Catalans dependrà de les baixes relatives que hi ha sobre la Mediterrània, cosa que genera una gran inestabilitat amb nebulositat abundant al Principat i al Roselló, així com també en diversos punts del País Valencià. Aquesta nebulositat produirà xàfecs, de vegades tempestuosos, sobretot en punts de l'interior i del litoral. Les temperatures tenen tirada a disminuir, especialment les mínimes, i les màximes baixaran, bé que molt lentament. També hi haurà xafogor i els vents seran entre fluixos i moderats de component Nord i continuarà el règim de brises a la costa. L'estat de la mar serà entre arrissada i marejol.

AHIR: RUIXATS AL PRINCIPAT I AL PAIS VALENCIA

Ahir hi hagué bastant nebulositat en punts del Principat i del País Valencià.

TEMPERATURES EXTREMES

- Alacant: 31 i 21 graus.
Barcelona: 28 i 22.
Castelló: 30 i 21.
Ciutat de Mallorca: 32 i 18.
Girona: 31 i 17.
Lleida: 32 i 18.
Perpinyà: 20 i 28.
Tarragona: 28 i 20.
València: 30 i 21.

LLEBEIG

EL BON JAN

BLANES '76